

Sygn. akt VII U 4606/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

Protokolant: sekr. sądowy Marta Jachacy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 lutego 2020 r. w Warszawie

sprawy B. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

o wypłatę emerytury

na skutek odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

z dnia 12 września 2019 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

B. S. w dniu 17 października 2019 r. złożył odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie. Odwołujący zaskarżył decyzję organu rentowego z dnia 12 września 2019 r., nr: (...) wnosząc o uchylenie zawieszenia wypłaty świadczenia emerytalnego oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Ubezpieczony zarzucił organowi rentowemu naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

- art. 95 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1270 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą emerytalną” w związku z art. 15a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, (...)Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r., poz. 288) zwanej dalej „ustawą zaopatrzeniową” poprzez ich niezastosowanie, pomimo że policyjne świadczenie emerytalne zostało obliczone według zasad określonych w art. 15a ustawy zaopatrzeniowej;

- art. 95 ust. 1 ustawy emerytalnej poprzez jego zastosowanie, pomimo że na podstawie art. 95 ust. 2 tej ustawy zasada zbiegu świadczeń sformułowana w art. 95 ust. 1 powinna zostać wyłączona, ponieważ policyjne świadczenie emerytalne zostało obliczone w myśl art. 15a ustawy zaopatrzeniowej;

- art. 32 Konstytucji RP i określonej w nim konstytucyjnej zasady równości przez interpretację art. 95 ust. 2 ustawy emerytalnej w związku z art. 15a ustawy zaopatrzeniowej, która pozwala wypłacać dwa świadczenia jedynie niektórym osobom w ramach jednej grupy emerytalnej, w tym przypadku emerytom policyjnym;

- art. 67 ust. 1 Konstytucji RP, który wskazuje, że obywatel ma prawo do zabezpieczenia społecznego po osiągnięciu wieku emerytalnego przez taką interpretację art. 95 ust. 2 ustawy emerytalnej w związku z art. 15a ustawy zaopatrzeniowej, która nakłada na obywatela obowiązek zabezpieczenia społecznego i ponoszenia składek na zabezpieczenie społeczne, chociaż w danej chwili wnoszone składki miały jakikolwiek wpływ na świadczenia emerytalne;

- naruszenie art. 32 Konstytucji RP i określonej w nim konstytucyjnej zasady równości przez interpretację art. 95 ust. 2 ustawy emerytalnej w związku z art. 15a ustawy zaopatrzeniowej, która pozwala niezasadnie różnicować pracowników w zakresie obowiązku wnoszenia składek emerytalnych oraz nakładać na emerytów policyjnych obowiązek opłacania składek emerytalnych od wynagrodzenia w sytuacji, gdy nie będzie miało żadnego wpływu na wysokość ich świadczeń emerytalnych.

W uzasadnieniu odwołania wskazano, że ubezpieczony w 1997 r. zakończył pracę na stanowisku funkcjonariusza milicji i policji, w wyniku czego nabył prawo do emerytury

z MSWiA. W latach 1997-2018 odwołujący był zatrudniony w firmach ochroniarskich i odprowadzał składki na ubezpieczenie społeczne. Wówczas ze względu na osiąganą wysokość wynagrodzenia pobierał obniżone policyjne świadczenie emerytalne. Ubezpieczony stwierdził, że w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego organ rentowy wyliczył wysokość emerytury na kwotę 2.348,70 złotych jednocześnie zawieszając jej wypłatę

z powodu zbiegu prawa do więcej niż jednego świadczenia. Odwołujący podniósł, że ma prawo do pobierania dwóch niezależnych od siebie emerytur. Uznał, że o zastosowaniu wyjątku od zasady wypłacania jednego świadczenia nie decyduje data przyjęcia funkcjonariusza policji do służby, tylko brak możliwości obliczenia emerytury policyjnej przy uwzględnieniu „cywilnego” stażu emerytalnego. Odwołujący stanął na tym stanowisku zgodnie z przytoczonym poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w sprawie toczącej się pod sygn. akt I UK 426/17. Ubezpieczony stwierdził, że na prawidłowość odwołania wpływa również wywodząca się z Konstytucji RP zasada równości. Wskazał również na orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego i akcentowanie zasady wzajemności (odwołanie z dnia 17 października 2019 r., k. 3-8 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 13 listopada 2019 r. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy wskazał, że wypłata emerytury przyznanej na mocy zaskarżonej decyzji została zawieszona, ponieważ odwołujący pobiera świadczenie z Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. W jego ocenie nie ma możliwości połączenia emerytury powszechnej z policyjną, ponieważ ubezpieczony rozpoczął zawodową służbę w Policji od dnia 1 kwietnia 1978 t. Organ rentowy zaznaczył również, że powołany wyrok Sądu Najwyższego jest orzeczeniem kasatoryjnym, a nadto nie dotyczy on ustawy zaopatrzeniowej (odpowiedź na odwołanie z dnia 13 listopada 2019 r., k. 10-11 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. S. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w P. w okresie od 2 września 1969 r. do 31 marca 1978 r. Ubezpieczony początkowo był uczniem Zespołu Szkół. Następnie od dnia 11 września 1975 r. zajmował stanowisko ślusarza konstrukcji metalowych, zaś w okresie od 27 października 1975 r. do 24 października 1977 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową (świadcstwo pracy z dnia 31 marca 1978 r., k. 3 akt MSW i zaświadczenie Wojskowej Komendy Uzuppełnień z dnia 22 października 1997 r., k. 4 akt MSW).

Ubezpieczony pełnił służbę w Policji w ramach czasowych od 1 kwietnia 1978 r. do 31 października 1997 r. W tym okresie odwołujący pracował na stanowiskach: milicjanta Kompanii P. Zmotoryzowanych i Pogotowia (...) od dnia 1 kwietnia 1978 r., referenta operacyjnego Wydziału Kryminalnego (...) R. od dnia 1 maja 1980 r., inspektora Sekcji Zabójstw i R. Wydziału Kryminalnego (...) R. od dnia 16 października 1984 r., młodszego specjalisty na w/e Zastępcy Naczelnika Wydziału Operacyjno-Rozpoznawczego (...) R. od dnia 1 października 1992 r., Zastępcy Naczelnika Wydziału Operacyjno-Rozpoznawczego (...) R. od dnia 1 grudnia 1993 r., Naczelnika Wydziału Operacyjnego (...) R. od dnia 1 kwietnia 1995 r. oraz starszego specjalisty Wydziału d/w z Przystępnością Zorganizowaną KWP R. od dnia 1 października 1996 r. do zakończenia służby (zaświadczenie o przebiegu służby w resorcie spraw wewnętrznych i administracji dla celów emerytalnych oraz wyciąg z przebiegu służby, k. 3-6 akt MSW).

Odwołujący w dniu 20 października 1997 r. złożył wniosek do Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji o przyznanie emerytury policyjnej. Organ ten po rozpoznaniu wniosku na mocy wydanej decyzji z dnia 30 października 1997 r., nr ewid: (...) przyznał ubezpieczonemu prawo do wnioskowanego świadczenia. Podstawę wymiaru emerytury stanowiła kwota w wysokości 2.454,29 złotych. Przy ustalaniu wysokości emerytury uwzględniono odwołującemu okresy zatrudnienia w wymiarze 6 lat, 7 miesięcy i 11 dni w okresach od 2 września 1969 r. do 26 października 1975 r. i od 16 października 1977 r. do 31 marca 1978 r., zasadniczą służbę wojskową w wymiarze roku, 11 miesięcy i 19 dni odbytą w okresie od 27 października 1975 r. do 15 października 1977 r. oraz służbę w Policji w wymiarze 19 lat, 7 miesięcy i 1 dnia w okresie od 1 kwietnia 1978 r. do 31 października 1997 r. Emerytura odwołującego z tytułu wysługi lat według zestawienia wyniosła 74,24% (wniosek z dnia 20 października 1997 r., k. 1 akt MSW, zestawienie zaliczonych okresów zatrudnienia i decyzja z dnia 30 października 1997 r., k. 10-13 akt MSW).

Odwołujący był również zatrudniony w Usługowej Spółdzielni (...) z siedzibą w W. w okresie od 1 listopada 1997 r. do 26 maja 2009 r. (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 12 października 2010 r., tom I akt ZUS).

Kolejnymi decyzjami Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji dokonywał zmiany wysokości wypłacanej odwołującemu emerytury policyjnej. Decyzją z dnia 16 września 2009 r., nr ewid: (...) dokonano kolejnej zmiany wysokości świadczenia. Emerytura z tytułu wysługi lat według zestawienia została podwyższona do 75% podstawy wymiaru (decyzja z dnia 16 września 2009 r., k. 115 akt MSW).

Finalnie na mocy decyzji z dnia 28 lutego 2019 r., nr ewid: (...) zwaloryzowano policyjną emeryturę odwołującego. Po dniu 1 marca 2019 r. świadczenie zostało przyznane w kwocie 4.540,88 złotych, zaś podstawa wymiaru emerytury wyniosła 6.054,50 złotych (decyzja z dnia 28 lutego 2019 r., k. 142 akt MSW).

Odwołujący w dniu 1 sierpnia 2019 r. złożył wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. o prawo do emerytury. Po rozpoznaniu sprawy w toku postępowania wyjaśniającego organ rentowy decyzją z dnia 12 września 2019 r., nr: (...) przyznał ubezpieczonemu prawo do tego świadczenia od dnia 25 sierpnia 2019 r. w kwocie 2.348,70 złotych. Zakład zawiesił jednak wypłatę emerytury z powodu zbiegu prawa do więcej niż jednego świadczenia. W dalszej kolejności poinformował, że może być wypłacone jedno wyższe lub wybrane przez odwołującego świadczenie (wniosek z dnia 1 sierpnia 2019 r. i decyzja z dnia 12 września 2019 r., tom II akt ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Dokumenty, na których Sąd oparł swoje ustalenia, zasługiwały w całości na uwzględnienie. Ich wiarygodności nie kwestionował zarówno odwołujący, jak i organ rentowy w toku postępowania sądowego. Wobec powyższego Sąd uznał ustalone fakty za wystarczające do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie B. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z dnia 12 września 2019 r., nr: (...), jako niezasadne, podlegało oddaleniu.

Organ rentowy przyznając odwołującemu prawo do emerytury powszechnej od dnia 25 sierpnia 2019 r., zawiesił jej wypłatę z uwagi na zbieg prawa do więcej niż jednego świadczenia. W jego ocenie ubezpieczony nie może pobierać dwóch świadczeń jednocześnie, ponieważ rozpoczął służbę w Policji od dnia 1 kwietnia 1978 r.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy emerytalnej, świadczenia na warunkach i w wysokości określonych w ustawie przysługują również żołnierzom zawodowym oraz funkcjonariuszom Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, (...) Marszałkowskiej, Biura Ochrony Rządu, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celnej, (...)Skarbowej i Służby Więziennej, jeżeli nie spełniają oni warunków do nabycia prawa lub utracili prawo do świadczeń określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym tych osób, oraz członkom rodzin pozostałym po tych osobach.

Zgodnie z art. 95 ust. 1 ustawy emerytalnej w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez zainteresowanego. W myśl art. 95 ust. 2 ustawy emerytalnej, przepis ust. 1, stosuje się również, z uwzględnieniem art. 96 tej ustawy, w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty określonych w ustawie z prawem do świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2, z wyjątkiem przypadku, gdy emerytura wojskowa lub policyjna została obliczona według zasad określonych w art. 15a albo art. 18e ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin lub w art. 15a lub art. 18e ustawy zaopatrzeniowej.

W rozpatrywanej sprawie organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie stwierdził, że odwołującemu nie należy się prawo do pobierania obu świadczeń, ponieważ służbę w Policji rozpoczął w dniu 1 kwietnia 1978 r., przed 2 stycznia 1999 r. Wynikająca z art. 95 ust. 1 ustawy emerytalnej zasada prawa do pobierania jednego świadczenia w sytuacji zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń jest również obowiązująca w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty określonych w ustawie emerytalnej z prawem do świadczeń przewidzianych w ustawie zaopatrzeniowej, z wyjątkiem gdy emerytura wojskowa została obliczona według zasad określonych w art. 15a ustawy zaopatrzeniowej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2012 r., sygn. akt II UK 237/11). Zaprezentowane stanowisko odnosi się również do emerytur policyjnych. Sąd Okręgowy zważył, że w razie zbiegu u jednej osoby prawa do emerytury lub renty na podstawie ustawy emerytalnej z prawem do świadczeń o takim charakterze przewidzianych ustawie zaopatrzeniowej dotyczącej osób wskazanych w art. 95 ust. 2 ustawy emerytalnej, przysługuje prawo do wypłaty jednego świadczenia - wyższego lub wybranego przez zainteresowanego. Natomiast w sytuacji, w której nastąpi zbieg prawa do świadczenia emerytalnego z tej ustawy z prawem do mających charakter ubezpieczeniowy lub zaopatrzeniowy świadczeń rentowych przysługujących na podstawie odrębnych, prawo do ich pobierania określają wyłącznie te przepisy znajdujące się w art. 96 ustawy emerytalnej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2006 r., sygn. akt I UK 235/05).

Wyłączenie przewidziane w art. 95 ust. 2 ustawy emerytalnej dotyczy przypadku obliczenia emerytury lub renty wojskowej dla żołnierza powołanego do służby wojskowej i renty policyjnej dla funkcjonariusza przyjętego do służby po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 1999 r. Wyłączenie to zostało wprowadzone z dniem 1 października 2003 r. przez ustawę z dnia 23 lipca 2003 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 166, poz. 1609 ze zm.) i jest konsekwencją dokonanych tą ustawą zmian związanych z ponownym objęciem wszystkich osób pozostających w stosunku służby określonych w art. 8 ust. 15 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778 z późn. zm.), a więc żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy wymienionych w art. 2 ust. 2 ustawy emerytalnej. Powołaną ustawą zmieniającą dokonano również zmiany art. 2 ust. 1 pkt 1 (obecnie art. 2 ust. 2) ustawy emerytalnej, mocą której osoby te zostały wyłączone z możliwości uzyskania świadczeń w niej przewidzianych, jeżeli miały ustalone prawo do emerytury określonej

w przepisach ustawy zaopatrzeniowej, obliczonej z uwzględnieniem okresów składkowych znajdujących się w art. 6 ust. 1 pkt 1–3, 5 i 7–10 oraz w ust. 2 ustawy emerytalnej. Natomiast prawo to zachowali żołnierze i funkcjonariusze, którym przy obliczaniu emerytury

z zaopatrzenia emerytalnego okresów składkowych nie uwzględniono. Mogą oni zatem dokonać wyboru świadczenia stosownie do art. 95 ust. 2 ustawy emerytalnej oraz art. 7 ustawy zaopatrzeniowej (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2010 r., sygn. akt II UZP 10/09 oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2008 r., sygn. akt II UK 48/08, z dnia 6 stycznia 2009 r., sygn. akt I UK 178/08 i z dnia 13 września 2011 r., sygn. akt I UK 41/11).

W ocenie Sądu wymaga podkreślenia, że do stażu emerytalnym nie uwzględnia się okresów służby wojskowej oraz służby w formacjach „mundurowych”, jeżeli z tego tytułu ustalono prawo do świadczeń pieniężnych określonych w ustawie zaopatrzeniowej. Analogicznie przyjmuje się przy ustaleniu prawa do emerytury z systemu zdefiniowanej składki przewidzianej dla osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r. i niepowiązanej

z posiadaniem wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych, gdyż o prawie do niej decyduje wyłącznie wiek emerytalny i zgromadzony kapitał składkowy pochodzący

z „cywilnego” okresu ubezpieczenia. Z uwagi na uwarunkowania wiekowe, policjantom, którzy zostali przyjęci do służby po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 1999 r., emerytura obliczana jest na podstawie kapitału składkowego. W związku z tym niezależnie od daty przyjęcia do służby emeryt policyjny nie może mieć uwzględnionego okresu służby policyjnej w emeryturze z powszechnego systemu emerytalnego. W tym zakresie sytuacja policjantów przyjętych do służby po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 1999 r. i przed tym dniem ukształtowana jest jednakowo. W związku z tym organ rentowy błędnie uzasadnił zaskarżoną decyzję, choć co do zasady dokonane w niej rozstrzygnięcie było słuszne. Zakład bowiem wskazał, że nie ma możliwości połączenia emerytury powszechnej z emeryturą policyjną

w niniejszej sprawie, gdyż ubezpieczony rozpoczął zawodową służbę w Policji w dniu 1 kwietnia 1978 r. Tymczasem z przytoczonego orzecznictwa wynika, że dzień rozpoczęcia służby przez policjanta nie ma żadnego przełożenia na prawo do pobierania jednocześnie dwóch emerytur.

Sąd Okręgowy zważył, że na trafność orzeczenia organu rentowego miał wpływ „cywilnych” okresów stażu emerytalnego na prawo i wysokość świadczenia policyjnego. Istotna w tym zakresie jest dyspozycja art. 16 ustawy zaopatrzeniowej, zgodnie z którą funkcjonariuszom, którzy spełniają warunki określone w art. 12 tej ustawy, zalicza się do wysługi emerytalnej, uwzględnianej przy obliczaniu emerytury na podstawie art. 15 lub art. 15e, posiadane przed przyjęciem do służby okresy składkowe i nieskładkowe, w rozumieniu ustawy emerytalnej. Okresy te uwzględnia się w ten sposób, że emerytura policyjna wzrasta

o 2,6 % podstawy wymiaru za nie więcej niż trzy lata okresów składkowych poprzedzających służbę a o 1,3 % za każdy następny rok i o,7 % za każdy rok okresów nieskładkowych poprzedzających służbę. Tak ustalona emerytura podlega zwiększeniu w wyniku doliczenia okresów przypadających po zwolnieniu ze służby o 1,3 % podstawy wymiaru za każdy rok zatrudnienia przed dniem 1 stycznia 1999 r. w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy. Wysokość świadczenia należy również podwyższyć za każdy rok okresów opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po dniu 31 grudnia 1998 r. lub za okres nieopłacania składek z powodu przekroczenia w trakcie roku kalendarzowego kwoty rocznej podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia pod warunkiem, że emerytura ta wynosi mniej niż 75 % podstawy jej wymiaru i emeryt ukończył 55 lat życia albo stał się inwalidą. W konsekwencji policjant, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., może korzystać z „cywilnej” wysługi emerytalnej. Takiemu rozwiązaniu nie sprzeciwia się zasada wzajemności składki i prawa do świadczenia, która

w polskim systemie ubezpieczenia społecznego nigdy nie była pojmowana w sposób absolutny (wyroki Trybunału Konstytucyjnego z dnia: 11 grudnia 2006 r., sygn. akt SK 15/06 oraz 27 stycznia 2001 r., sygn. akt SK 41/07).

W niniejszej sprawie odwołujący skorzystał z przysługującego prawa, ponieważ na ustaloną wyższą wysokość emerytury policyjnej miały również wpływ uwzględnione okresy składkowe „cywilne” w łącznym wymiarze 6 lat, 7 miesięcy i 11 dni. Do wyliczenia tego świadczenia Zakład Emerytalno-Rentowy MSW zaliczył ubezpieczonemu m.in. zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w P.

od 2 września 1969 r. do 26 października 1975 r. oraz od 25 października 1977 r. do 31 marca 1978 r. W tym kontekście wymaga podkreślenia, że skoro emeryt korzysta ze wzrostu emerytury policyjnej z tytułu „cywilnej” wysługi emerytalnej, to oznacza, że zostaje zachowana zasada wzajemności składki i świadczeń w rozumieniu funkcjonującym w polskim systemie ubezpieczenia społecznego nawet, gdy włożony wkład nie jest wprost proporcjonalny do korzyści jaką przynosi zwiększenie emerytury.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w odwołaniu Sąd doszedł do wniosku, że wydane orzeczenie przez organ rentowy nie naruszało przepisów Konstytucji RP. Ustawodawca musi zadbać w pierwszej kolejności, aby świadczenia w ramach systemu zabezpieczenia społecznego zapewniały odpowiednie minimum środków utrzymania w sytuacjach określonych w Konstytucji osobom, które nie są w stanie utrzymywać się samodzielnie. Oznacza to obowiązek zapewnienia optymalnej alokacji ograniczonego zasobu środków finansowych na realizację celów systemu zabezpieczenia społecznego. W związku

z tym ustawodawca nie ma konstytucyjnego obowiązku umożliwienia kumulacji świadczeń rentowych i emerytalnych z różnych tytułów tym bardziej, gdy pobieranie tylko jednego

z nich pozwala nie tylko na zabezpieczenie podstawowych potrzeb, ale ten standard znacznie przewyższa (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 31 stycznia 2006 r., sygn. akt K 23/03). Z konstytucyjnej zasady równości wyrażonej w art. 32 ust. 1 Konstytucji wynika nakaz jednakowego traktowania podmiotów prawa w obrębie określonej klasy. Wszystkie podmioty prawa charakteryzujące się w równym stopniu daną cechą istotną powinny być traktowane równo, a więc według jednakowej miary, bez różnicowań zarówno dyskryminujących, jak

i faworyzujących. Zasada równości zakłada jednocześnie różne traktowanie podmiotów różnych, tj. podmiotów, które nie posiadają wspólnej cechy istotnej. Równość wobec prawa to także zasadność wyboru takiego, a nie innego kryterium różnicowania, które musi pozostawać w racjonalnym związku z celem i treścią danej regulacji, wagą interesu oraz

z innymi wartościami, zasadami, czy normami konstytucyjnymi, uzasadniającymi odmienne traktowanie podmiotów podobnych (wyroki Trybunału Konstytucyjnego z dnia: 6 maja

1998 r., sygn. akt K 37/97, 24 października 2001 r., sygn. akt SK 22/01, 2 kwietnia 2003 r., sygn. akt K 13/02 oraz 3 marca 2004 r., sygn. akt K 29/03).

Ustawa zaopatrzeniowa nie umożliwia jednak wszystkim policjantom faktycznego zrealizowania uprawnienia do wykorzystania „cywilnej” wysługi emerytalnej. Wystarczy bowiem odpowiednio długa służba i wzrosty emerytury z tytułu szczególnych właściwości służby zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3 ustawy zaopatrzeniowej lub z tytułu inwalidztwa policyjnego w myśl art. 15 ust. 4 tej ustawy. W takim przypadku emeryt, niezależnie od swojej woli, nie ma prawnej możliwości skonsumentowania żadnego „cywilnego” okresu ubezpieczenia w policyjnej emeryturze. Jednakże w niniejszej sprawie wysokość emerytury policyjnej odwołującego została obliczona również na podstawie jego zatrudnienia przed rozpoczęciem pełnienia służby w Policji. Natomiast prawo do pobierania dwóch emerytur jednocześnie jest możliwe wówczas, gdy na wysokość emerytury policyjnej mają wpływ wyłącznie okresy służby. Zatem o wyjątku od zasady pobierania jednego świadczenia nie decyduje data przyjęcia do Policji, ale brak możliwości obliczenia emerytury policyjnej przy uwzględnieniu „cywilnego” stażu emerytalnego. Ubezpieczonemu zostało wyliczone świadczenie w oparciu o jego okresy zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w P.. Wysokość emerytury policyjnej nie została ustalona przez organ rentowy tylko w oparciu o okresy, w których odwołujący służył w Policji. W związku z tym nie było możliwe przyznanie B. S. prawa do jednoczesnego pobierania emerytury policyjnej oraz powszechnej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć (...)

MK